

Strijd om de Duitse camping

Columns - 1 oktober 2020 - Auteur: Lynn Stroo

Het is voor ons vaste prik: op vakantie in september. Een stuk rustiger dan in de zomervakantie en vaak nog mooi weer. Daar hopen we ook dit jaar op. De weerapp voorspelt een rij zonnetjes met hoge temperaturen. Perfecte omstandigheden voor de Zuid-Duitse Alpenroute met onze nieuwe, oude camper.

Freiburg in het Schwarzwald (Baden-Württemberg) is onze eerste bestemming. Waar we die nacht precies slapen weten we niet, dat is juist onderdeel van het avontuurlijke roadtrippen. Halverwege krijgen we een appje van een vriendin met wie we daar hebben afgesproken: “Hebben jullie een reservering? Alle campings staan bomvol.”

Al bellend langs de Duitse *Autobahn* kom ik tot dezelfde conclusie. Sommige campings zijn de rest van de week vol gereserveerd, andere krijg ik niet eens aan de lijn. Voicemailboxen verwijzen me naar websites om een online reservering te maken. Het voelt on-Duits in een land waar nog veel offline wordt geregeld. Een uitdaging is het ook: het reserveringsformulier van de camping blijft meermaals hangen door het haperende 4G-netwerk.

Uiteindelijk belanden we, samen met de vriendin gelukkig, op een grote, drukke camping die nog een paar plaatsen vrij heeft. We staan hutjemutje in een lange rij witte kampeervoertuigen. Als we nog een nachtje willen bijboeken, moet de receptioniste eindeloos puzzelen. We mogen blijven, maar moeten wel van plekje verhuizen. Voor de slagboom van de camping staat alweer een nieuwe rij caravans te wachten.

De populariteit van de Duitse camping zit al jaren [in de lift](#). Corona heeft die trend alleen maar versterkt. Veel Duitsers vieren vakantie in eigen land. Op populaire campings was in het hoogseizoen [geen plek](#) meer te krijgen. Terwijl de totale Duitse accommodatiesector met enorme verliezen te kampen heeft, waren er in juli ruim acht miljoen campingovernachtingen, meer dan in juli 2019 en [een record](#), volgens het Bundesverband der Deutschen Campingwirtschaft (BVCD). Kamperen met een caravan of camper, een eigen huisje op wielen, is blijkbaar een veilige optie in tijden van een pandemie.

De ‘camping-boom’, zoals de trend in [Duitse media](#) wordt genoemd, geldt niet

voor heel het land. [Hotspots](#) zijn vooral kampeerplekken aan de Noord- en Oostzee, en het Duitse Alpenland. In die laatste regio tuffen wij inmiddels rond met onze camper. Ook in het zonnige Beieren staan de campings begin september nog steeds flink vol. Het is ons duidelijk dat van 'we zien wel waar we vandaag uitkomen' geen sprake kan zijn. Aan de Bodensee, waar appelboomgaarden volhangen en velden met hop prachtig in bloei staan, maken we geen schijn van kans. Aan de kant van de weg zien we andere verlate vakantievierders al bellend het internet afspeuren. Doorrijden naar minder populaire plekjes dan maar.

"Was ist los? Ist ganz Holland unterwegs?!", hoor ik de campingeigenaresse geïrriteerd zeggen als ze de telefoon neerlegt. Wij hebben zojuist het laatste plekje bemachtigd. Toch staat haar camping niet vol met Nederlanders, maar met Duitsers. De drukte op de Beierse campings overvalt me een beetje. De deelstaat heeft vergeleken met de rest van Duitsland relatief veel coronagevallen. Toch weerhoudt dat mensen, inclusief onszelf, er niet van om er op vakantie te gaan. In het sanitairgebouw wordt iedereen er dringend op gewezen het verplichte mondkapje te dragen. Wie dat niet doet, wordt zijn campingplek afgenomen. Dat risico neemt natuurlijk geen enkele gast.

Ook in de Beierse streek Allgäu, rondom het beroemde kasteel Neuschwanstein, vangen we bot. Na een stuk of 15 vruchteloze telefoontjes bel ik een kampeerplaats bij een biologisch melkveebedrijf, een stuk verderop in de heuvels. De camping heeft geen website of reviews op Google Maps waar we op af kunnen gaan. Aan de telefoon zegt de boerin opgewekt dat ze plek zat heeft.

De boerderij blijkt een oase van rust. De camper mag op een groot grasveld tussen fruitbomen, de koeienstal en de moestuin. Er zijn spelende kittens, klinkende koeienbellen en een heldere sterrenhemel. Tot in de melkput mogen we meekijken met het boerenleven. Weg van alle toeristische bezienswaardigheden puffen we uit in het groene, Beierse niets. Zonder de gigantische vakantiedrukte hadden we deze schat nooit gevonden.

Na drie dagen is het tijd om door te gaan, richting Dachau en München. Er zijn daar weinig campings in de buurt, dus ik heb er alvast één gemaïld. "Reserveren is niet mogelijk", luidt het antwoord. "De plekken worden vergeven op basis van

aankomst. Als je om drie uur aan de poort staat, heb je de meeste kans." We stappen in en laten de boerderij achter ons. De race om een plekje is weer begonnen.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/40006/strijd-om-de-duitse-camping>